

N:o 55.

Af herr **O. Jonsson** i Hof, *angående minskning i anslaget till militärläkares undervisning m. m.*

För upprättandet af en ny sjukvårdsbyrå å arméförvaltningens intendentsdepartement beslöt 1892 års urtima riksdag, bland annat, att medgifva att för ändamålet finge användas, förutom vissa andra uppgifna belopp, af anslaget till »militärläkares undervisning» 2,150 kronor. I det förslag till ny uppställning af fjerde hufvudtiteln, hvilket är framställt uti innevarande års statsverksproposition, är emellertid nyssnämnda anslag upptaget till samma belopp, som det hade år 1892, eller till 8,500 kronor, och således är detsamma förändradt, ehuru så väl t. f. chefen för generalstaben i sitt underdåniga förslag till förbättrad härordning och Kongl. Maj:t som ock Riksdagen beräknade ifrågavarande 2,150 kronor såsom en utgift, hvilken skulle upphöra. I detta afseende synes rättelse böra åvägbringas, hvarom icke kommer ett af besluten från 1892 års urtima riksdag att förblifva ouppfyldt. Väl har ännu icke, såsom t. f. chefen för generalstaben föreslog, Kongl. Maj:t omfattade och Riksdagen medgaf, militärläkarekursen inskränkts till hvartannat år — ett förhållande, hvarpå statsrevisorerna vid två särskilda tillfällen tillåtit sig fästa uppmärksamheten — men denna omständighet kan uppenbarligen ej hafva något inflytande, då det nu gäller att slutreglera en del anslag under fjerde hufvudtiteln, hvilka förutsatts skola undergå ändring vid genomförandet af 1892 års härordning.

Anslaget till »militärläkares undervisning» förtjenar emellertid äfven ur en annan synpunkt uppmärksamhet. I sina beräkningar utgick t. f. chefen för generalstaben från att militärläkarekursen skulle

pågå i 120 dagar. Under år 1895 har den varit endast tre månader eller från den 20 september till den 21 december. Denna omständighet föranleder gifvetvis en minskning i kostnaderna för traktamenten till eleverna, i all synnerhet som det i betraktande af nuvarande mötes-tider torde med vissnet kunna antagas, att militärläkarekursen ej kommer att fortgå mer än 90 dagar. Med tillämpning af den beräkning, som t. f. chefen för generalstaben använde uti förevarande afseende i sitt underdåniga förslag till förbättrad härordning utgör besparingen i traktamentsersättning till eleverna, då militärläkarekursen minskas med 30 dagar, för hvarje år 1,050 kronor.

Icke utan skäl har man hört framhållas, att undervisningen vid militärläkarekursen borde omstöpas och hufvudsakligast afse att göra militärläkarne förtrogne med de förhållanden, hvarunder de i fält skola utöfva sin verksamhet, i stället för att t. ex. syssla med en hel del saker, som väl icke borde vara ett speciellt studium för dem, som aflagt medicine licentiatexamen och praktiskt utöfva läkareyrket. Skäl synes derföre vara för handen, att taga i öfvervägande, huruvida icke förbättringar uti de nuvarande undervisningsanordningarna och utbildningsdetaljerna, så att de mera motsvara sitt ändamål, böra komma till stånd. Man torde äfvenledes kunna ifrågasätta, huruvida icke militärläkarekursen — i betraktande af det ringa antalet elever — utan olägenhet skulle kunna inskränkas till hvar tredje år och med en ändrad undervisning hvarje kurs i längd nedsättas till omkring 75 dagar, i sammanhang hvarmed de nu utgående lärarearfvodena skulle kunna minskas.

På grund af hvad sålunda i korthet anförts, får jag vördsamt föreslå,

dels att Riksdagen ville besluta, att anslaget till »militärläkares undervisning», nu 8,500 kronor, måtte minskas ej mindre med ofvan angifna 2,150 kronor, som beslutats skola användas för upprättandet af en ny sjukvårdsbyrå å arméförvaltningens intendentsdepartement än äfven med den besparing, som uppstår genom militärläkarekursens skedda minskning till 90 dagar, och som utgör 1,050 kronor för år eller med tillsammans 3,200 kronor;

dels att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke, i samband med ändrad undervisning, militärläkarekursen skulle kunna inskränkas

till hvar tredje år och hvarje kurs ytterligare förkortas, i syfte att kostnaderna för militärläkarnes undervisning måtte än vidare nedbringas.

Stockholm den 25 januari 1896.

Olof Jonsson
i Hof.

N:o 56.

Af herr **O. Jonsson** i Hof, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i kongl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 26 januari 1894.

Uti Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 26 januari 1894 angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket stadgas i det IV kap. huru med samtliga åt civil-, militär- och ecklesiastikstaterna anslagna boställens skogar förfaras skall. Sålunda bestämmes i den 18 § att regelbunden hushållning skall införas, dervid afseende skall fästas derpå, att boställshafvarens årliga behof af skogsfång och bete såvidt möjligt är tillfredsställes, äfven om afkastningen derigenom skulle inskränkas, hvarjemte i följande §§ stadgas dels huru i vissa fall Kongl. Maj:t vill förordna att skogen i sin helhet eller lämplig del deraf må ställas under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, såsom om kronoparker är stadgadt, dels huru med olika arter af skogens afkastning utöfver hushofvet skall förfaras, derest ecklesiastikt boställe icke af menighet inköpts eller af enskilde för ändamålet donerats, för hvilka senare återigen endast är föreskrifvet, att fråga om dispositionen af skogsafkastningen alltid skall underställas Kongl. Maj:ts pröfning.